

[Knud Thomsen.]

Kommunerne har da også for længst reageret over for den højtærede indenrigsminister. Både Frederiksberg og Gentofte har rettet henvendelse, og det samme har Foreningen „Bymæssige Kommuner“, alle simpelt hen for at spørge, hvor man står, hvad den højtærede minister har tænkt sig. Så vidt jeg ved, har ingen af kommunerne fået noget svar endnu. Under alle omstændigheder er det jo højst utilfredsstillende set fra kommunal side, at man ikke ved, om en så vigtig økonomisk lov tænkes forlænget uændret, tænkes ændret eller tænkes at bortfalde.

Hovedstadsudligningsordningen har lige siden 1937 været baseret på et voldsretssystem. Det var ganske vist rigtigt, at erhvervsskatteaflysningen også i nogen grad kunne gribe ind i hovedstadsudligningsordningen, men det er vel ikke derfor uden videre saglig rigtigt helt at stifne tilsvaret fra Frederiksberg og Gentofte til Københavns kommune i tre år. Der er mange forhold, der griber ind i hovedstadsudligningen, og i lovens § 8 er det da også bestemt, at den højtærede indenrigsminister kunne ned sætte en voldsret, som inden udgangen af december måned 1961 skulle afgive en udtalelse. Med de store ændringer, der er sket bl. a. inden for sygehusloven, skoleloven og den såkaldte amtskatterreform, er det min opfattelse, at denne ret til at ned sætte en voldsret nærmest havde været en pligt for den højtærede indenrigsminister.

Hvis loven af 9. marts 1959 ikke forlænges, bortfalder den vel — og dermed erhvervsskatteaflysningen, hvad der vel nok ville være tilfredsstillende for mange kommuner, men jeg finder, de har krav på at få at vide, hvad de skal rette sig efter. Vanskeligere ligger det for mig at se, hvorledes det går med udligningsloven af 1937, hvis loven af 1959 ikke forlænges. Udligningsloven af 1937 består vel så stadig, men så har man i tre år ikke haft den ajourføring, som enten forhandlinger eller en voldsret ville have kunnet give anledning til.

I betragtning af disse for kommunerne højst utilfredsstillende forhold og i betragtning af, at der fra regeringens side er givet tilsagn til dette høje ting om rimelige

arbejdsvilkår, forekommer der mig derfor at være god grund til at spørge den højtærede indenrigsminister, om det er regeringens hensigt, at denne lovgivning skal bortfalde pr. 31. marts 1962.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Til det ærede medlems spørgsmål kan jeg ganske kort svare: nej, det er ikke meningen, at loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner, herunder reglerne om hovedstadsudligningens fiksering, skal falde væk pr. 31. marts 1962.

Det skal loven heller ikke efter sit indhold. Der står i loven, at den skal optages til revision i dette folketingsår — og herom agter jeg at stille forslag — men der står ikke noget om, at afløsningsordningen kun gælder til 31. marts. Alene fikseringen af udligningstilsvarene fra Frederiksberg og Gentofte til København er fastsat for en bestemt årrække og udløber således efter loven pr. 31. marts.

Spørgsmålet om en varig ordning til erstatning af afløsnings- og udligningsordningerne er et led i spørgsmålet om, hvordan fællesopgaverne i de større byområder bør løses. Navnlig for hovedstadsområdet er der tale om store og vanskelige problemer, og det er — hvad jeg vil komme ind på ved besvarelsen af det spørgsmål, der er stillet mig af det ærede medlem fru Else-Merete Ross — endnu for tidligt at udtale sig om, hvad den endelige løsning bør være. Der kan derfor ikke fremsættes forslag til en varig ordning til erstatning af afløsnings- og udligningsordningerne med virkning allerede for året 1962-63, men først fra et senere skatteår.

Et moment, der i denne forbindelse spiller en rolle, er, at de nye love om den amtskommunale beskatning, om den kommunale ejendomsbeskatning og om statens overtagelse af kommunernes direkte andel i folkepensionsudgifterne, der blev gennemført i februar sidste år, endnu kun har haft virkning for ét år — skatteåret 1961-62. Før der her i tinget stilles forslag om en varig ordning af forholdene i hovedstadsområdet og de andre afløsningsområder, vil det være ønskeligt at have overblik over disse loves virkninger for noget mere end ét skatteår.